

„A u nás ve škole si už stejně každý z téhle čtvrti dělá tak akorát prdel –“

„Máma ti už jednou říkala, aby sis u stolu dával pozor na jazyk,“ napomenul ho Marcus.

Karla zvědavě pohlédla na staršího syna. „Proč si lidi u vás ve škole z téhle čtvrti dělají legraci?“ zeptala se. „Myslíš z téhle čtvrti jako ze Severn Oaks?“

Brandon pokrčil rameny. „Jo. Protože je nóbl a všichni jsou tu příšerní snobi. Kromě zde přítomných, samozřejmě.“

„Tvoje škola má k Bronxu daleko, Brane.“

„No jasně, jenže ostatní děcka se nemusí zamykat za plotem, jako by se bály, že je normální lidi venku něčím nakazí, že ne? Dělají si z nás srandu, že jednoho dne si tu založíme vlastní školu a začneme pěstovat jídlo, abychom vůbec nemuseli vylézt ven,“ zašklebil se. „A jestli chceš něco vědět, Laura tomu říká kult Kaplanových, protože máme ten největší dům přesně uprostřed. A všichni naši nohsledi kolem nás.“

„To vypadá, že Laura bude okouzlující mladá dáma,“ odsekla Karla a už se nadechovala, aby položila další otázky na téma, co lidé z venku vykládají o těch „za plotem“, ale ozval se Marcus.

„Kdo myslíš, že to dělá?“

„Měla jsem za to, že už na celou tu věc úspěšně zapomínáme,“ napomenula ho Karla. „Nezačínej s tím znovu.“

„Myslím, že to musí být někdo odsud,“ odpověděl Brandon a matky si vůbec nevšímal.

Navzdory svému nejlepšímu přesvědčení si Karla nedokázala pomoci. „Nezní to jako nikdo, kdo bydlí v Severn Oaks.“

Brandon se zachechtal. „To přece není jeho skutečný hlas, ne? Nebo jsi věřila, že se taky doopravdy jmenuje Nick Doe?“

„Co tím chceš říct, že to není jeho skutečný hlas?“

„Nahrává to přes software, který dokáže měnit hlasy,“ vysvětlil Brandon. „A i když říkám ‚jeho‘, tak to klidně může být i ženská, že jo? Mohl by to být *kdokoliv*.“

„Mohl bych to být i já...“ zavtipkoval Zachary tím nejstrašidelnějším hlasem, jaký dokázal napodobit.

„Cože? To chceš jako říct, že on – nebo ona, pardon – taky vůbec nemusí být tak starý, jak zní?“

„Přesně.“

„A –“ Najednou se rozdrncela pevná linka.

„Zachráněn zvoněním.“ Brandon odhodil vidličku na talíř. „Můžu už jít?“

Karla nad ním netrpělivě máchla rukou a natáhla se, aby zvedla sluchátko.

„Dům Kaplanových?“

„Karlo, slyšelas to?“ Felicity mluvila tlumeným hlasem, jako kdyby se bála, že by ji někdo mohl odposlouchávat.

„Myslíš ten stupidní podcast? Bran si to zrovna zapnul v kuchyni, ale donutila jsem ho to vypnout. Doufám, že si s tím neděláš žádnou hlavu, Fliss. Erica je mrtvá už skoro rok. Policie to tenkrát vyšetřila a nezjistili na její smrti nic podezřelého. Jestli se s tím teď začneš nervovat, skončíš – momentik... Můžu ti zavolat za chvíli?“ odložila telefon, když se Brandon vrátil zpátky do kuchyně bledý jako stěna.

„Co se stalo?“ zeptal se Marcus, vylétl ze židle a skokem byl ve dveřích u syna. „Co je?“

„Laura mi zrovna napsala,“ napůl zašeptal Brandon a všechno vzrušení a nadšení z předchozího rozhovoru bylo to tam. „Poslouchala ten podcast...“

„Proboha živého, Brandone, říkali jsme ti –“

„Jmenoval vás dva,“ zamumlal Brandon a pohledem sklouzl ke špičkám svých bot. „Prohlásil, že podezřelí z vraždy Eriky Spencerové jste vy dva.“

Telefon se rozdrncel znovu.